

"Barbórka, Św. Barbara"

Św. Barbara, w trzecim wieku w Egipcie mieszkała
Ona w rodzinie pogańskiej w duchu się wychowała
Bardzo piękną dziewczyna była młodą pełną życia
Za przyczyną Ojca na nauki została wysłana.

Tam się z chrześcijańską wiarą zetknęła
Ona słuchając nauk z życia Chrystusa
Poczuła w swej dyszy, że duch św. w nią wstępuje
Zakochała się w Jezusie wiarę tą przyjmuje.

A gdy wiadomość ta, do pogańskiego ojca dotarła
Nienawiścią za chrześcijan, została dręczona
Przez głodzenie i bez końca zastraszana
Tylko po to, by w sobie nową wiarę porzuciła.

Tak to ojciec własny, oprawcą jej śmierci zostaje
Zaciągnął siłą córkę do sędziego w mieście
Który ją skazał, na biczowanie by wyrzekła się wiary
Nie czują za bardzo bólu, anioł w nocy wyleczył je rany.

Gdy to nastąpiło ojciec ją zamknął w wierzy
W trzech oknach, z nieba światłości padały
Ona w tym symbol Trójcy Św. widziała
Wiarę jeszcze bardziej zachowała i śmierci się nie bała.

Potem bita maczugą, pochodniami przypalana
Piersiami obciętymi, przez miasto biec miała
Zjawił się anioł, okrył jej ciało z krwawienia
Ona przez anioła, komunie św. przyjęła.

Sędzia dał jej już spokój, ojciec pełen nienawiści
Chwytał miecz i przeciął jej ciało piękne w miłości
Śmierci nie czuła cierpienia, gdyż anioł nad nią czuwał
A ojciec jej natychmiast, od mocy pioruna zginął.

Św. Barbara dziewicą męczeńską chwale została
Od niespodziewanej śmierci jest wieczną patronką
Szczególnie, w niebezpiecznych zawodach jest uświęconą
W dniu śmierci jej święto obchodzimy 4-tego grudnia.

(W Polsce jest patronką pracy górnika tzw. Barbórka)

Hieronim Borkowski

